

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w szczególności jej art.1 w zakresie, w jakim zezwala ona na / zatwierdza ona /pomoc wypłaconą na rzecz (wówczas) Adriatiki (obecnie Tirrenia di Navigazione S.p.A.) w odniesieniu do połączenia Genua (Voltri)/ Palermo (Termini Imprese);
2. nakazanie zwrotu bezprawnie otrzymanej przez Adriaticę (a począwszy od dnia 26 lipca 2004 r. — przez Tirrenia Navigazione) pomocy z tytułu świadczenia usługi przewozowej na trasie Genua (Voltri)/ Palermo (Termini Imprese);
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa wypłaconej przez Włochy przedsiębiorstwom żeglugowym Adriatica, Siremar, Saremar oraz Toremar (Gruppa Tirrenia) ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 1, w którym stwierdzono, że „z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 pomoc wypłacona przez Włochy na rzecz Adriatica od dnia 1 stycznia 1992 r., stanowiąca odszkodowanie z tytułu świadczenia usług publicznych, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 86 ust. 2 Traktatu”.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi zarzut braku logiki zaskarżonej decyzji i decyzji 2001/851/WE z dnia 21 czerwca 2001 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Włochy na rzecz Tirrenia Navigazione S.p.A. W tej decyzji pozwana przyjęła do wiadomości przyjęte przez włoskie władze zobowiązanie do zawieszenia przez Tirrenia na trasie Genua (Voltri)/ Palermo (Termini Imprese), co oznacza, że ta trasa nie będzie już uwzględniana przy kalkulacji odszkodowania z tytułu świadczonych usług publicznych. W tej samej decyzji stwierdzono ponadto, że usługi oferowane na ww. trasie przez podmiot prywatny spełniają wymogi przewidziane dla usługi publicznej w umowach zawartych z państwem (włoskim), tak pod względem zdolności przewozowej, jak i częstotliwości połączeń.

W zaskarżonej decyzji Komisja natomiast:

- nie przyjęła wobec władz włoskich żadnych środków, choć nie dotrzymały one oficjalnie przyjętych wobec pozwanej zobowiązań do zawieszenia usług na tej trasie;
- stwierdziła, że ta sama trasa Voltri/ Termini Imprese, obsługiwana stale przez Adriaticę w warunkach konkurencji

innych podmiotów prywatnych, może być subwencjonowana ze względu na to, iż „oferty tych przedsiębiorstw nie można uznać za porównywalną z usługami oferowanymi przez Adriaticę pod względem regularności, częstotliwości przewozów oraz rodzaju eksploatowanych statków, w kontekście wymogów określonych przez władze włoskie w umowach o świadczenie usług publicznych” (motyw 103 decyzji).

Skarżąca podnosi wreszcie zarzut braku lub sprzeczności uzasadnienia zaskarżonej decyzji, a także naruszenia rozporządzenia nr 3577/92 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie pomocy państwa wypłaconej przez Włochy przedsiębiorstwom żeglugowym Adriatica, Siremar, Saremar oraz Toremar (Gruppa Tirrenia) [notyfikowana jako dokument K (2004) 470](2005/163/WE) (Dz.Ú. L 53 z 26.2.05, str. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczące stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (Dz.Ú. L 364 z 12.12.1992, str. 7).

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-185/05)

(2005/C 155/60)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 3 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowanej przez Maurizio Fiorillego, Avvocato dello Stato, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji DG ADMIN — System językowy — publikacja art. 29 ust. 2 — miejsca EUR — 25, przyjętej w ramach 1678. zebrań administracyjnego i dotyczącego bilansu z dnia 10 listopada 2004 r.;

— stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie na „(Directorate-General OLAF Publications of a vacancy for a Director-General (grade A*15-16) Article 29(2) of the Staff Regulation COM/2005/335)” opublikowanego w Dz.U. WE z dnia 9 lutego 2005 r., seria C 34.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko:

— decyzji DG ADMIN — System językowy — publikacja art. 29 ust. 2 — miejsca EUR — 25, przyjętej w ramach 1678. zebrania administracyjnego i dotyczącego bilansu z dnia 10 listopada 2004 r. w zakresie, w jakim decyzja ta stanowi, iż ogłoszenia o nieobsadzonych stanowiskach wyższego szczebla zastrzeżonych dla kandydatów zewnętrznych będą publikowane w Dz.U. UE jedynie w języku niemieckim, angielskim i francuskim;

— ogłoszeniu o konkursie na „(Directorate-General OLAF Publications of a vacancy for a Director-General (grade A*15-16) Article 29(2) of the Staff Regulation COM/2005/335)” opublikowanemu w Dz.U. WE z dnia 9 lutego 2005 r., seria C 34. Ogłoszenie to nie zostało opublikowane w języku włoskim.

Na poparcie swych roszczeń skarżąca podnosi, że:

1) zaskarżone akty podważają podstawową zasadę prawa Wspólnoty, której ochrona należy przede wszystkim do Państw Członkowskich. Z przepisu art. 290 WE wynika, że instytucje Wspólnoty wykonują swe kompetencje przy poszanowaniu różnorodności językowej. Jak wynika z art. 12, 148 WE oraz art. 6 ust. 3 UE, poszanowanie różnorodności językowej jest jednym z zasadniczych aspektów ochrony przyznanej tożsamości narodowej Państw Członkowskich. Zgodnie z orzecznictwem wspólnotowych, art. 12 WE w szczególności uświęca ogólną zasadę prawa wspólnotowego w postaci ogólnej zasady równości. Zasada ta ma rangę podstawowej zasady wspólnotowego porządku prawnego;

2) ograniczenie publikacji ogłoszeń o konkursach na stanowiska personelu Komisji jedynie do trzech języków, gdy ogłoszenia te do 2004 r. publikowane były we wszystkich „językach urzędowych” Wspólnoty, stanowi nie tylko naruszenie rozporządzenia (EWG) 1/1958, ale również art. 18 ostatni ustęp Regulaminu Wewnętrznego Komisji oraz art. 1 d ust. 1 i 27 Regulaminu Pracowniczego Urzędników, zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz zasady ochrony różnorodności językowej.

Wykreślenie sprawy T-237/99 ⁽¹⁾

(2005/C 155/61)

(Język postępowania: niderlandzki)

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2005 r., prezes drugiej izby w składzie powiększonym Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-237/99, BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. i Actomat B.V., popieranym przez Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 20 z 22.1.2000

Wykreślenie sprawy T-163/02 ⁽¹⁾

(2005/C 155/62)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2005 r. prezes piątej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-163/02 Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel e.a. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.8.2002